

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119309693
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Školníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:6119309693.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Školníkovej a členiek senátu JUDr. Viery Markovej a JUDr. Renáty Šiškovej v spore žalobcu: MED - ART, spol. s r.o., so sídlom Hornočermánska 4, 949 01 Nitra, IČO: 34 113 924, právne zastúpeného: Mgr. Peter Mesároš, advokát, so sídlom Bottova 34, 949 01 Nitra, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpenému: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 20.593,59 eur s príslušenstvom a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 33Cb/122/2019 – 162 zo dňa 09.09.2021, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 33Cb/122/2019 – 162 zo dňa 09.09.2021 v napadnutých výrokoch I. a III. **z r u š u j e a v e c v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 16.496,77 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 12.06.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. zamietol zvyšnú časť žaloby žalobcu a výrokom III. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,9% s poukazom na ustanovenia § 255 a § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 4 ods. 2, § 11 ods. 6, ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých záklonov (ďalej len „Zákon o PZP“), § 106 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) a § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, ods. 8, § 13a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 20.593,59 eur s úrokom z omeškania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalobca vystupoval v spore so žalovaným v súdnom konaní vedenom pred Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 14C/287/2013 na strane žalovaného, nakoľko A. B. C. a mal. B. D. na strane žalobcov žiadali o náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť spôsobená zamestnancom žalobcu počas plnenia jeho pracovných úloh. Pozostalí si uplatňovali nárok voči žalobcovi, nakoľko žalovaný odmietol uhradiť spôsobenú škodu z PZP žalobcu. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra a priznal A. B. C. a mal. B. D. nemajetkovú ujmu voči obom žalovaným. Voči uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, pričom NS SR nepovolil odklad vykonateľnosti. Oprávnení sa domáhali svojich nárokov exekučnou cestou, ktoré žalobca uhradil v plnom rozsahu. NS SR podané dovolanie odmietol a dospel k právnomu záveru, že aj s ohľadom na ustálenú súdnu prax ako i nález ÚS SR je poisťovateľ povinného zmluvného poistenia pasívne vecne legitimovaný. Podľa žalobcu žalovaný odmietol uhradiť poistné plnenie v rozpore so Zákonom o PZP. Žalovaný mal teda povinnosť uhradiť A. B. C. a mal. B. D. všetku škodu titulom náhrady nemajetkovej

ujmy. Nakoľko tak žalovaný neučinil a poisťné plnenie neposkytol, resp. poskytol iba poisťné plnenie spočívajúce v nákladoch na pohreb, spôsobil vznik súdneho konania vedeného Okresným súdom v Nitre, vrátane odvolacieho a dovolacieho konania, v ktorých žalobcovi okrem iného vznikli aj trovy súdneho konania a právneho zastúpenia. V súvislosti s obranou žalobcu v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Nitra vznikli žalobcovi trovy právneho zastúpenia a trovy súdneho konania. Tieto náklady vznikli výlučne z dôvodov na strane žalovaného, pretože pokiaľ by si žalovaný riadne plnil svoje povinnosti poisťovateľa a zodpovedne by pristupoval k likvidácii poisťnej udalosti a poskytol by poisťné plnenia, nemusela sa A. B. C. a mal. B. D. domáhať svojich nárokov súdnou cestou. Žalobcovi tak vznikla škoda vo výške 20.593,59 eur. Žalobca sumu 14.899,59 eur uhradil v rámci exekúcie 330Ex269/18, ďalej mu vznikli trovy titulom právneho zastúpenia v sume 5.302,78 eur, v sume 75,22 eur titulom trov štátu a v sume 316,- eur titulom súdneho poplatku.

3. Z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie ďalej vyplýva, že žalovaný v konaní namietal premlčanie nároku žalobcu, keď k dopravnej nehode došlo 24.11.2010. Začiatok plynutia premlčacej doby je určený objektívne a celková dĺžka premlčacej doby je 5 rokov. Žalobca však žalobu podal až v roku 2019, hoci bol oboznámený s tým, že žalovaný nároky popiera a dobrovoľne neuhradí. Preto je nečinnosť žalobcu vo vzťahu k žalovanému, ktorá mala za následok premlčanie nároku na poisťné plnenie, výlučne na ľarchu žalobcu, ktorý nepostupoval v súlade so zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*. Čo sa týka uplatňovaného nároku, žalobca sa domáha úhrady trov právneho zastúpenia a súdnych poplatkov vzniknutých v konaniach, ktoré boli výsledkom výlučne procesnej aktivity samotného žalobcu v postavení žalovaného a jeho neúspešnej obrany. Uvedené sa vzťahuje aj na trovy exekúcie, keďže žalobcovi nebránilo nič priznané nároky dobrovoľne uhradiť. Žalovanému preto absentuje právny dôvod a namieta aj samotné vyčíslenie trov. Rovnako nie je zjavné kedy sa údajne žalovaný dostal do omeškania s plnením žalobcovi a preto žalovaný rozporuje aj úroky z omeškania.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi stranami nie je sporné, že sa jedná o záväzkový vzťah ohľadom poisťného plnenia na základe Zákona o PZP a VPP žalovaného, že žalobca v tomto konaní vystupoval v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp. zn. 14C/287/2013 ako žalovaný 1/ (a bol zastúpený advokátom) a žalovaný v tomto konaní vystupoval ako žalovaný 2/. Zároveň súd prvej inštancie ako nespornú uviedol aj skutočnosť, že žalobca uhradil titulom právneho zastúpenia v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra 4.319,47 eur, v konaní vedenom na Krajskom súde v Nitre 755,14 eur, v konaní na NS SR 228,17 eur a v rámci exekúcie 330Ex269/18 14.899,59 eur. Spornou skutočnosťou podľa súdu prvej inštancie ostalo, či je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi náklady spojené so súdnym konaním (trovy súdneho konania a právneho zastúpenia), keď žalobca tvrdí, že keby žalovaný postupoval zákonne pri likvidácii poisťnej udalosti, nedošlo by k ich vzniku a naopak obrana žalovaného spočíva v tvrdení, že nárok je premlčaný a že náklady vznikli žalobcovi jeho procesnou aktivitou, keď mu nič nebránilo priznané nároky dobrovoľne uhradiť. Zároveň žalovaný namietal, že žalobca nepredložil doklad o úhrade odmeny za poskytnutie právnych služieb.

5. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia ďalej uviedol, že nárok žalobcu nie je premlčaný s ohľadom na § 106 OZ, keď žalobca sa o škodu a o jej výške dozvedel až v okamihu nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Nitra 14C/287/2013, t.j. dňa 09.08.2017, resp. 15.08.2017 (v niektorých výrokoch). Keďže návrh na vydanie platobného rozkazu bol Okresnému súdu Banská Bystrica doručený dňa 11.06.2019, t.j. pred uplynutím dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, súd na námietku žalovaného o premlčaní uplatneného nároku ďalej neprihliadal. Čo sa týka uplatneného nároku, súd prvej inštancie mal za preukázané porušenie právnej povinnosti žalovaného (porušenie zákonnej a zmluvnej povinnosti žalovaného likvidovať poisťnú udalosť v súlade so Zákonom o PZP a poskytnúť poisťné plnenie), vznik škody (potvrdený v citovaných rozsudkoch) a príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti žalovaného a vznikom škody (keby žalovaný postupoval v súlade so Zákonom o PZP a riadne zlikvidoval poisťnú udalosť, k vzniku škody uplatnenej v tomto konaní by nedošlo). Súd prvej inštancie mal za preukázané vyplatenie sumy 14.899,59 eur v rámci exekúcie, sumy 75,22 eur titulom trov štátu a v sumy 316,- eur titulom súdneho poplatku. Súd preto v tejto časti žalobe vyhovel. Súd prvej inštancie mal za preukázané aj poskytnutie právnej pomoci advokátom v predmetnom spore a úkony právnej služby, za ktoré patrí odmena: prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podania na zo dňa súd 10.03.2014 a zo dňa 02.11.2015, účasť na pojednávaní dňa 07.04.2014, dňa 27.01.2015, dňa 30.03.2015, dňa 02.06.2015, dňa 30.09.2015 a dňa 17.02.2016. Súd prvej inštancie mal ďalej preukázané úkony vykonané advokátom, za ktoré mu prináleží odmena vo výške 1/2 tarifnej odmeny: písomné podanie doručené súdu 24.03.2016 a dňa 15.03.2018. Celkovo tak trovy právneho zastúpenia

spolu s DPH predstavujú sumu 1.205,96 eur. Súd prvej inštancie nemal z predložených dôkazov preukázanú účasť právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Nitra a podanie zástupcu žalobcu zo dňa 21.04.2017 nebolo vykonané na základe pokynu súdu, čo súd prvej inštancie nevyhodnotil ako účelne vynaložené náklady a preto žalobcovi v tejto časti nárok nepriznal. Z uplatnenej sumy 1.381,57 eur trov právneho zastúpenia, súd prvej inštancie priznal žalobcovi sumu 1.205,96 eur a žalobu vo zvyšnej časti 175,61 eur zamietol. Právna pomoc bola poskytnutá v čase, kedy poisťovateľ – žalovaný neplnil poistné plnenie poškodeným v súdnom konaní, ktorého bol účastníkom žalobca aj žalovaný. Je teda zrejmé, že v danom čase a v merite konania vynaložené náklady žalobcu na právneho zástupcu boli účelne vynaložené. Podľa súdu prvej inštancie je v súlade so spravodlivosťou a právnou istotou priznanie uvedenej náhrady žalobcovi, nakoľko nie je možné a spravodlivé definovať vynaložené náklady ako neúčelne vynaložené. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že žalobca nepredložil doklad o zaplatení právnej pomoci, súd prvej inštancie uviedol, že otázka úhrady nákladov za poskytnutie právnych služieb je otázkou medzi žalobcom a advokátom. Zmluvný vzťah medzi žalobcom a jeho zástupcom nemá vplyv a ani žiadnu právnu relevanciu na vznik škody. Je nespochybniteľné, že sa jedná o záväzok žalobcu a otázka času úhrady tohto záväzku je vecou dohody poškodeného a uvedenej spoločnosti. Keďže v danom prípade došlo k porušeniu povinnosti na strane žalovaného riadne a včas zaplatiť žalobcovi uplatnený nárok, má žalobca nárok aj na úrok z omeškania 5% ročne odo dňa 12.06.2019 (deň po podaní žaloby na súde). O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa pomeru úspechu vo veci, keď žalobca mal úspech vo výške 98,95% a žalovaný mal úspech 1,05%. Po započítaní týchto úspechov priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 97,9%.

6. Proti výrokom I. a III. rozsudku podal odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote elektronicky s autorizáciou z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d) a písm. h) CSP. Žalovaný má za to, že nárok žalobcu je premlčaný. Žalovaný poukázal na § 104 OZ s tým, že v danom prípade nie je sporné, že poistnou udalosťou, s ktorou je spojená teoretická povinnosť žalovaného plniť (či už priamo poškodeným, alebo v prípade dobrovoľnej úhrady zo strany žalobcu ako zodpovednostného subjektu žalobcovi), je výlučne dopravná nehoda. V prípade práv na plnenie z poistenia je začiatok plynutia premlčacej doby stanovený špecificky, a to rok po poistnej udalosti. Začiatok plynutia premlčacej doby je teda určený objektívne a jej celková dĺžka je stanovená na päť rokov (1+4) po poistnej udalosti, a to bez ohľadu na to, kedy došlo k vzniku nároku. Keďže k dopravnej nehode došlo dňa 24.11.2010, prípadného plnenia z poistnej zmluvy sa žalobca mohol domáhať podaním žaloby najneskôr dňa 24.11.2015, pričom tak urobil až v roku 2019. Keďže primárnu zodpovednosť za vzniknutú škodu má ten, kto za škodu zodpovedá (v prípade poistenia poistený – žalobca), a len tento bol povinný ju nahradiť a až následne si môže uplatniť nárok na poistné plnenie voči poisťovateľovi – žalovanému. Žalobca mohol uplynutiu premlčacej doby zabrániť či už dobrovoľným plnením tretej osobe, ktorej vznikla škoda (v prípade ak mal za to, že nárok je dôvodný) a následne, pred uplynutím premlčacej doby, si uplatniť nárok voči žalovanému súdnou cestou, alebo mohol podať žalobu na súd pred uplynutím premlčacej doby s tým, že v konaní by bolo potrebné vyčkať na právoplatné skončenie konania, v ktorom tretia osoba – poškodený uplatnil svoj nárok na náhradu škody voči žalobcovi. O tom, že je voči žalobcovi uplatňovaný nárok a v akej (maximálnej) výške, tento vedel už v roku 2013 a nič mu teda nebránilo postupovať v zmysle vyššie uvedeného. Žalobca bol tak isto oboznámený a vedomý si skutočnosti, že žalovaný tieto nároky popiera a dobrovoľne nehradí, pričom argumentáciu žalovaného veľmi dobre poznal už z konania, ktorého výsledkom boli rozsudky voči pozostalým. Nečinnosť žalobcu vo vzťahu k žalovanému, ktorá mala za následok premlčanie nároku žalobcu na poistné plnenie v zmysle vyššie uvedeného, je potom výlučne na ťarchu samotného žalobcu, ktorý nepostupoval v súlade so zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*. Preto zo strany súdu prvej inštancie došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu otázky premlčania, pokiaľ túto na rozdiel od vyššie uvedenej argumentácie posudzoval podľa § 106 OZ, nakoľko medzi žalobcom a žalovaným v žiadnom prípade nejde o škodové nároky (žalovaný žalobcovi žiadnu škodu nespôsobil). Žalovanému ďalej nie je zrejmé, na základe akého právneho titulu sa žalobca domáha úhrady trov vlastného právneho zastúpenia a súdnych poplatkov vzniknutých v predchádzajúcich konaniach, ktoré boli výsledkom výlučne procesnej aktivity samotného žalobcu v postavení žalovaného 1/ a jeho neúspešnej obrany, keď samotný žalobca neuznával nároky žalobcov a tvrdil, že on nie je v konaní pasívne vecne legitimovaný. Uvedené sa taktiež vzťahuje aj na trovy exekúcie, keďže žalobcovi nič nebránilo priznané nároky dobrovoľne uhradiť na základe rozsudkov, keďže žalobca bol primárne zodpovednostným subjektom za zásah do osobnostných práv pozostalých s minimálne morálnou povinnosťou na rozdiel od postavenie žalovaného. Ak by aj bolo možné akceptovať nárok uplatnený žalobcom, tento by bol oprávnený domáhať sa výlučne istín priznaných (a zaplatených)

rozsudkami bez akéhokoľvek príslušenstva, kde uvedené je potom taktiež dôsledkom nesprávneho právneho posúdenia zo strany súdu prvej inštancie. Žalovaný nemal žiaden vplyv na uplatnenie nároku pozostalými voči žalobcovi, ani na rozhodnutie žalobcu dobrovoľne neplniť. Výdavky s dobrovoľným neplnením si tak žalobca zapríčinil vlastným konaním, pričom od začiatku namietal svoju vlastnú pasívnu vecnú legitímáciu v konaní, ktorá nebola žiadnym relevantným spôsobom právne sporná, pričom vo vzťahu k pasívnej vecnej legitímácii žalovaného v obdobných veciach možno ustáleno hovoriť najskôr od roku 2017 a nie od roku 2010 (dopravná nehoda), či 2013 (podaná žaloba v pôvodných konaniach). Žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne, alebo alternatívne rozsudok zmení tak, že žalovaného zaviazne na náhradu sumy 13.000,- eur. V neposlednom rade žalovaný namietal nesprávne rozhodnutie o trovách konania. Je nesporné, že žalobca sa v konaní pôvodne domáhal zaplata sumy 20.593,59 eur s príslušenstvom. Následne po vydaní platobného rozkazu a jeho zrušení podaným odporom, došlo zo strany žalobcu k späťvzatiu v časti istiny 3.921,21 eur, predmetom konania tak zostala istina vo výške 16.672,38 eur, z ktorej súd prvej inštancie žalobcovi priznal sumu 16.496,77 eur a vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovaný tak mal v konaní úspech minimálne v časti 4.096,82 eur a nie 175,61 eur ako uviedol súd prvej inštancie, teda žalobca mal úspech minimálne v časti 60,21% a nie 97,9%, preto je napadnutý rozsudok zaťažovaný aj nesprávnym právnym posúdením.

7. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne vyjadril a uviedol, že žalovaný nesprávne vzťahuje začiatok premlčacej lehoty k dopravnej nehode a že preto podľa § 104 OZ začína premlčacia lehota pri právach na plnenie z poistenia plynúť rok po poistnej udalosti. Žalovaným uvedená premlčacia lehota sa však vzťahuje k nárokom, ktorý vznikli poškodení (pozostalí) v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 14C/287/2013. Vo vzťahu k nároku žalobcu v tomto súdnom konaní sa jedná o nárok na náhradu škody, ktorá vznikla žalobcovi práve v dôsledku nesprávneho a nezákonného postupu žalovaného pri likvidácii poistnej udalosti, ktorou bola dopravná nehoda zo dňa 24.11.2010, keď žalovaný odmietol uhradiť spôsobenú škodu z povinného zmluvného poistenia žalobcu. S ohľadom na to sa pozostalí domáhali zaplata svojich nárokov exekučnou cestou, ktoré v rámci exekúcie žalobca uhradil v plnom rozsahu. Je preto potrebné vzťahovať začiatok plynutia premlčacej lehoty k okamihu nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti meritórneho rozhodnutia v konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 14C/287/2013, ktoré je právnym základom pre povinnosť žalobcu uhradiť priznané nároky pozostalým. V zmysle § 106 ods. 1 OZ sa právo na náhradu škody premlčí až po kumulatívnom splnení podmienok (poškodený sa dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá a zároveň sa poškodený dozvie o škode). Žalobca ako poškodený sa o výške škody a o tom, kto za škodu zodpovedá, dozvedel až okamihom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 14C/287/2013, teda dňa 09.08.2017, resp. 15.08.2017 (v niektorých výrokoch). K premlčaniu žalobcom uplatneného nároku dôjde až uplynutím dvojročnej lehoty počítanej práve odo dňa 09.08.2017, resp. 15.08.2017, pričom k podaniu návrhu na vydanie platobného rozkazu došlo na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 11.06.2019, t.j. 2 mesiace pred uplynutím 2-ročnej premlčacej lehoty. Nemožno sa stotožniť ani s argumentáciou žalovaného, že žalobca údajne o výške nároku vedel už v roku 2013. Žalobca vedel v roku 2013 o výške nemajetkovej ujmy, ktorú si pozostalí uplatňovali, avšak žalobcami uplatnená náhrada nemajetkovej ujmy nebola konečnou výškou škody, nakoľko samotné uplatnenie nároku žalobou ešte neznamená, že konajúci súd by takejto žalobe vyhovel. Zároveň nebolo možné v roku 2013, a to až do okamihu právoplatnosti rozhodnutia v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 14C/287/2013, možné predpokladať, či je vznik nemajetkovej ujmy krytý uzatvorením povinným zmluvným poistením a či teda osobou zodpovednou za vznik škody, ktorá sa uplatňuje v tomto konaní, bude žalovaný ako poisťovateľ, alebo nie. Nesprávne sa žalovaný domnieva, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje nárok na poistné plnenie a preto nesprávne aplikuje na nárok žalobcu uplatnený v tomto súdnom konaní premlčanie podľa ustanovenia § 104 OZ. Podľa žalobcu išlo o účelové a tendenčné konanie žalovaného, kedy pristúpil aj v tomto prípade k odmietnutiu poistného plnenia. Poistnú udalosť uzavrel neposkytnutím poistného plnenia výlučne zo subjektívnych, účelových a tendenčných dôvodov, ktorých cieľom bolo vyhnúť sa povinnosti poskytnúť poistné plnenie. Z uvedeného je zjavné, že žalovaný práve takýmto svojím prístupom spôsobil vznik súdneho konania vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 14C/287/2013, preto všetky náklady spojené s uvedeným súdnym konaním, teda najmä trovy súdneho konania a právneho zastúpenia by nevznikli, pokiaľ by žalovaný postupoval zákonne a v rámci likvidácie poistnej udalosti by poskytol poistné plnenia podľa Zákona o PZP. Žalovaný v odvolaní poukazuje na skutočnosť, že žalobca mohol dobrovoľne plniť, čím by sa predišlo trovám exekúcie. K uvedenému žalobca uviedol, že túto možnosť mal aj žalovaný, ktorý mohol dobrovoľne plniť na základe právoplatného rozhodnutia, čím mohol samotný žalovaný predísť tomu, aby zbytočne vznikli

trovy spojené s exekúciou. Aj v prípade náhrady trov konania postupoval súd prvej inštancie zákonne, ak od istiny vo výške 16.672,38 eur vyhodnocoval úspech žalobcu v spore, nakoľko práve zaplata istiny v tejto výške sa domáhal žalobca svojím petitom. Postup konajúceho súdu pri vyčíslení pomeru úspechu žalobcu v súdnom konaní a s tým nadväzujúca náhrada trov konania sú správne a zákonné. Vzhľadom k uvedenému má žalobca za to, že napadnutý rozsudok v plnom rozsahu reflektuje a spĺňa všetky náležitosti zákonného meritórneho rozhodnutia a preto žalobca žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a aby priznal žalobcovi aj náhradu trov odvolacieho konania.

8. Vyjadrenie žalobcu bolo doručené žalovanému ako odvolateľovi na vyjadrenie. Žalovaný sa k podanému vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

9. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 379 a § 380 CSP, dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výrokoch I. a III. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

11. Podľa § 4 ods. 1 Zákona o PZP poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

12. Podľa § 4 ods. 2 Zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,

d) ušlého zisku.

13. Podľa § 4 ods. 4 Zákona o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poisťné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 15 ods. 1 Zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

15. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Podľa § 106 ods. 1 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

17. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzatvoreniu poisťovnej zmluvy č. 6521555121/198, ktorej predmetom bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a v rámci ktorej sa žalovaný zaviazal plniť poisťné plnenie v zmysle ustanovení Zákona o PZP. Následne došlo k dopravnej nehode (24.11.2010), v dôsledku ktorej došlo k úmrtiu osoby (E. C.). Pozostalí po E. C. (1/ A. B. C. a 2/ mal. B. D.) si uplatnili nárok na náhradu škody spočívajúcej v nemajetkovej ujme voči žalobcovi a žalovanému a o ich nároku bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 14C/287/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/267/2016. Žalobca a žalovaný boli zaviazaní k úhrade sumy 10.000,- pozostalej B. C. a k úhrade sumy 3.000,- eur pozostalému B. D. s tým, že plnením jedného zo žalobcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého zo žalobcov a tiež boli zaviazaní spoločne a nerozdielne k náhrade trov štátu vo výške 75,22 eur. Krajský súd v Nitre svojím rozsudkom zároveň zrušil rozsudok Okresného súdu Nitra v časti výroku VI., t.j. v časti výroku o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok vo výške 316,-

eur. Dovolanie proti rozhodnutiu Krajského súdu v Nitre podal žalovaný 2/ (poisťovňa) a dovolanie bolo odmietnuté uznesením NS SR sp. zn. 2Cdo/131/2018 zo dňa 30.04.2019. Žalovaný nárok pozostalých z právoplatného rozhodnutia neplnil. Pozostalí preto začali viesť exekúciu voči žalobcovi a žalovanému, čo je zrejme z konečného vyúčtovania exekúcie č. 330Ex269/2018 a tiež z upovedomenia o ukončení exekúcie zo dňa 09.08.2018 vydaného súdnym exekútorom JUDr. Martinom Bujnom (čl. 28 – 29 spisu). Keďže k úhrade zo strany žalovaného nedošlo, žalobca v exekučnom konaní zaplatil dňa 02.08.2018 sumu 14.899,59 eur ako celok, t.j. vrátane trov exekúcie (istina 13.000,- eur, súdny poplatok 16,50 eur, trovy právneho zastúpenia 226,37 eur, trovy za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie 27,72 eur a trovy exekúcie s DPH 1.629,00 eur). V žalobe (čl. 3 spisu) si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 20.593,59 eur (suma uhradená v exekúcii 14.899,59 eur, trovy právneho zastúpenia, ktoré žalobcovi vznikli v konaní o nároku pozostalých 5.302,78 eur, trovy štátu 75,22 eur a súdny poplatok 316,- eur) a zároveň žalobca požaduje aj úroky z omeškania 5% ročne z dlžnej sumy od 03.08.2018 do zaplatenia. Dobrovoľné neplnenie zo strany žalovaného vyvolalo podľa žalobcu náklady žalobcu v konaní o nároku pozostalých a tiež aj navýšenie nárokov pozostalých o príslušenstvo v exekúcii. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 31.08.2019 vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie 3.921,21 eur späť z dôvodu administratívnej chyby pri vyčíslení nároku, ktorý predstavuje trovy právneho zastúpenia, ktoré žalobcovi vznikli v konaní o nároku pozostalých (čl. 97 spisu). Súd prvej inštancie tak uznesením č. k. 33Cb/122/2019 – 112 zo dňa 12.09.2019 v spojení s opravným uznesením č. k. 33Cb/122/2019 – 124 zo dňa 11.11.2019 rozhodol o zastavení konania v časti o zaplatenie istiny 3.921,21 eur s tým, že po právoplatnosti tohto uznesenia bude súd konať o nároku žalobcu na zaplatenie 16.672,38 eur s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 16.672,38 eur od 03.08.2018 do zaplatenia. Žalovaný v konaní namietal premlčanie nároku žalobcu, ako aj absenciu právneho dôvodu uplatneného nároku, samotné vyčíslenie trov, nedôvodnosť nároku na úhradu trov žalobcu, ktoré boli výsledkom výlučne jeho procesnej aktivity a tiež trov exekúcie, keď žalobcovi nič nebránilo priznané nároky plniť dobrovoľne. Rovnako žalovaný namietal, že nie je zrejme, kedy sa dostal do omeškania s plnením žalobcovi, preto namietal aj samotné úroky z omeškania. Súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na úhradu sumy 16.496,77 eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 12.06.2019 do zaplatenia (výrok I.) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že na ich náhradu zaviazal žalovaného, a to v rozsahu 97,9% (výrok III.). Voči výrokom I. a III. rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie. Výrok II. rozhodnutia súdu prvej inštancie nebol odvolaním napadnutý.

18. Žalovaný v podanom odvolaní ako aj počas konania pred súdom prvej inštancie namietal, že nárok žalobcu je premlčaný. Žalovaný pri posúdení premlčania vychádzal z toho, že pre začiatok plynutia premlčacej doby je rozhodujúce, kedy došlo k dopravnej nehode (24.11.2010). Súd prvej inštancie nárok žalobcu posúdil v celom rozsahu ako nárok na náhradu škody a z uvedeného dôvodu otázku premlčania posudzoval iba podľa § 106 OZ. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že bolo potrebné rozlíšiť nárok žalobcu, a to na nárok na náhradu škody (náklady vzniknuté žalobcovi v konaní, kde sa prejednávala nemajetková ujma) a nárok na refundáciu toho, čo žalobca ako škodca uhradil pozostalým. Odvolací súd ďalej uvádza, že otázka legitímácie žalovaného na úhradu škody spočívajúcej v nemajetkovej ujme pozostalých bola predmetom posudzovania v konaní Okresného súdu Nitra sp. zn. 14C/287/2013, kde bolo právoplatne rozhodnuté tak o dôvodnosti nároku, ako aj o výške nároku pozostalých. Predmetom tohto konania je tak nárok žalobcu, ktorý ako škodca uhradil náhradu nemajetkovej ujmy priamo pozostalým a v tomto konaní požaduje od žalovaného náhradu tohto plnenia, nakoľko na tieto účely mal uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca si celý nárok uplatnil v konaní ako nárok na náhradu škody, s čím sa odvolací súd nestotožňuje, nakoľko je zrejme, že v súvislosti s úhradou nárokov pozostalých sa jedná o regresný nárok. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/2/2021 z 29.04.2022 v obdobnej veci a v zmysle záverov v ňom prijatých považuje za dôležité uviesť, že vzťahy medzi škodcom (žalobca), poškodenými (pozostalí) a poisťovateľom (žalovaný) navzájom je potrebné rozlišovať. Zatiaľ čo vzťah pozostalých a žalobcu je vzťahom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (vyplývajúci z § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka), tak vzťah medzi žalovaným a poisteným žalobcom je vzťahom z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom (zákon o PZP). Okrem náhrady nemajetkovej ujmy žalobca požaduje tiež náhradu trov, ktoré vznikli priamo žalobcovi v konaní Okresného súdu Nitra sp. zn. 14C/287/2013 a s ním súvisiacim odvolacím a dovolacím konaním. Preto aj otázku žalovaným vznesenej námietky premlčania bolo potrebné posudzovať pre každý z nárokov samostatne. Právo žalobcu ako škodcu voči žalovanému ako poisťovateľovi, t.j. právo na regresný nárok, sa premlčuje vo všeobecnej premlčacej dobe podľa § 101 OZ a nie podľa § 106 OZ ako uviedol súd prvej inštancie. Okamih, kedy sa právo

mohlo vykonať prvýkrát, je v danom prípade určený právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Nitra a Krajského súdu v Nitre (09.08.2017, resp. 15.08.2017) a teda podaním žaloby na súd dňa 11.06.2019 tak žalobca uplatnil regresný nárok pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. V prípade nároku žalobcu na náhradu trov právneho zastúpenia, súdneho poplatku a trov štátu, ktoré nebol žalobca povinný uhradiť pozostalým ako škodca, ale ktoré vznikli priamo žalobcovi ako náklady v konaní o nároku pozostalých, tieto si žalobca uplatnil ako škodu spôsobenú konaním žalovaného, ktorý porušil svoju právnu povinnosť zo Zákona o PZP. Pre túto časť nároku žalobcu súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 106 OZ o premlčaní a pri určení začiatku plynutia premlčacej doby rovnako správne vychádzal z právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Nitra a Krajského súdu v Nitre. Je tak zrejmé, že aj v tomto prípade bola žaloba žalobcu podaná pred uplynutím dvojročnej premlčacej doby. Odvolacia námietka žalovaného v otázke premlčania žalobného nároku je tak v celom rozsahu nedôvodná.

19. Odvolací súd ďalej uvádza, že žalovaný namietal právny titul žalobného nároku. Ako už bolo uvedené, nárok žalobcu je potrebné posúdiť v časti ako regresný nárok, keď vzťah medzi žalovaným a žalobcom je určený poisťnou zmluvou a vzájomné plnenie je limitované zákonnými i zmluvnými poisťnými podmienkami, ktoré upravujú napr. do akých limitov je žalovaný ako poisťovateľ povinný plniť a komu, keď nastane náhodná poisťná udalosť. Závazok žalovaného ako poisťovne nahradíť škodu za poisteného žalobcu je záväzkom voči poistenému, nie voči pozostalým. Poisťovňa preto nie je zodpovedná za škodu spôsobenú škodcom, je však povinná plniť za (zodpovedného) poisteného, ktorý u nej uplatnil právo vyplývajúce mu z poisťného vzťahu (aby poisťovňa v prípade poisťnej udalosti plnila poškodenému). Zákon o PZP neobsahuje výslovnú úpravu nároku poisteného, aby mu poisťovateľ nahradil to plnenie, ktoré škodca poškodenému priamo poskytol na náhradu škody. Aj napriek tomu, že zákon o PZP výslovne neupravuje nárok poisteného voči poisťovateľovi na náhradu toho, čo priamo poistený (škodca) ako náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla uhradil poškodenému, poistený má právo, aby mu poisťovateľ uhradil to, čo poškodenému na náhradu škody ako priamy zodpovedný subjekt zaplatil, teda má nárok na refundáciu takéhoto plnenia (regresný nárok poisteného voči poisťovateľovi, ktorý neplnil poškodenému, hoci plniť mal). Všeobecné poisťné podmienky pre poistenie zodpovednosti za škodu potom spravidla stanovujú, že v prípade náhrady škody priamo škodcom poškodenému, ak tento nárok spadá pod rozsah poisteného krytia, bude táto úhrada škodcovi (poistenému) zo strany poisťovne kompenzovaná. Avšak takéto regresné právo má poistený voči poisťiteľovi maximálne do výšky, v akej bol poisťovateľ povinný uhradiť náhradu škody poškodenému. Žalobca teda plnil ako osoba na to povinná z titulu jeho zodpovednosti za ním spôsobenú škodu, t.j. plnil svoju vlastnú povinnosť a v tomto konkrétnom prípade žalobca ako škodca plnil aj na základe právoplatného rozsudku vydaného v konaní Okresného súdu Nitra sp. zn. 14C/287/2013, resp. v konaní Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/267/2016. Bolo na poškodenom voči komu si svoj nárok na náhradu škody uplatní. Preto ak žalobca ako poistený sám nahradil škodu poškodeným (pozostalým), tak žalobcovi vznikol voči žalovanému nárok na náhradu tohto plnenia (regresný nárok poisteného).

20. Odvolací súd ďalej uvádza, že regresný nárok žalobcu voči žalovanému nie je nárokom na náhradu škody, pretože ak žalobca ako poistený spôsobí škodu, je za spôsobenú škodu zodpovedný (je povinný škodu nahradíť) a žalovaný ako poisťovateľ sa nestáva osobou zodpovednou za škodu na miesto neho. Žalobca však má v zmysle zákonnej úpravy poistenia jeho zodpovednosti za škodu nárok, aby v zmysle uzavretej poisťnej zmluvy o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalovaný ako poisťovateľ za neho nahradil poškodenému preukázané nároky na náhradu škody. Ako už bolo uvedené, podstatným vo vzťahu žalobca a žalovaný je práve dohodnutý poisťný vzťah (zákonné i zmluvné poisťné podmienky), pretože ten limituje nielen rozsah povinnosti žalovaného voči pozostalým, ale aj možnosti odmietnutia plnenia a tiež rozsah prípadného regresného nároku žalobcu. Je potrebné uviesť, že plnenie poisťovateľa voči poistenému, ktorý uhradil sám náhradu škody poškodenému, nemusí byť v konečnom dôsledku v rovnakej výške, v akej žalobca uhradil náhradu škody pozostalým. V tomto smere tak nie je možné bez ďalšieho prijať ani tvrdenie žalobcu, že dobrovoľné neplnenie zo strany žalovaného vyvolalo podľa žalobcu aj navýšenie nárokov pozostalých o príslušenstvo v exekúcii, keď ako už bolo uvedené, o nárokoch pozostalých bolo rozhodnuté právoplatným rozsudkom Okresného súdu Nitra a Krajského súdu v Nitre a ak žalobca plnil poškodeným priamo, splnil si tým svoju povinnosť a v súčasnosti má voči žalovanému regresný nárok, ktorý ale nemusí zodpovedať tomu, čo žalobca poškodeným (pozostalým) uhradil, ale vychádza z ich vlastného zmluvného vzťahu (z poisťnej zmluvy k PZP) a v ňom dohodnutom rozsahu poisťného krytia. Súd prvej inštancie tak pochybil v právnom posúdení tejto časti uplatneného nároku, keď s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti nárok žalobcu nie je ako celok možné subsumovať pod nárok z PZP, ale nárok žalobcu bolo potrebné v časti posúdiť

ako regresný nárok vyplývajúci zo zmluvy o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. 6521555121/198 a v nadväznosti na to určiť, či žalobcovi v zmysle uzatvorenej zmluvy o PZP tento nárok patril v rozsahu, v akom si ho žalobca v danom konaní uplatnil. V kontexte vyššie uvedeného, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie žiadnym relevantným spôsobom nezdôvodnil priznanie predmetného regresného nároku v plnej žalobcom uplatňovanej výške vrátane súm súvisiacich výlučne s vykonaním exekúcie. Záver prijatý súdom prvej inštancie, že trovy exekučného konania boli uplatnené dôvodne, z vykonaného dokazovania nevyplýva a súd prvej inštancie vôbec nevzal do úvahy povinnosti žalobcu vyplývajúce mu z právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 14C/287/2013 a tiež z jeho zodpovednosti za spôsobenú škodu. Odvolací súd zároveň uvádza, že súčasťou spisu nie je poisťovacia zmluva č. 6521555121/198 a jej neoddeliteľné súčasti, v dôsledku čoho odvolací súd ani nemá možnosť podrobiť riadnemu odvolaciemu prieskumu opodstatnenosť žalobcom uplatňovaného regresného nároku.

21. Odvolací súd ohľadne nároku žalobcu na úhradu trov právneho zastúpenia a trov konania vzniknutých žalobcovi v konaní pred Okresným súdom Nitra sp. zn. 14C/287/2013 uvádza, že podľa § 4 ods. 2 písm. c) Zákona o PZP má poistený (žalobca) právo, aby poisťovateľ (žalovaný) za neho uhradil poškodenému (pozostalým) náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov, teda nie aby tieto poisťovateľ nahrádzal žalobcovi ako škodcovi a povinnému plniť z titulu jeho vlastnej zodpovednosti za škodu. Náklady žalobcu, ktoré mu vznikli v konaní o nároku pozostalých, je možné v súlade so záverom súdu prvej inštancie posúdiť ako nárok žalobcu na náhradu škody, avšak odvolací súd uvádza, že v tomto prípade absentuje priama príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. Okrem absencie priamej príčinnej súvislosti je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal úhradu nákladov súvisiacich s trovami právneho zastúpenia (1.381,57 eur), trovami štátu (75,22 eur) a súdnym poplatkom (316,- eur), čím podľa odvolacieho súdu nebola splnená ani podmienka preukázania vzniku škody (zmenšenie v majetkovej sfére žalobcu). Pozornosť odvolacieho súdu zároveň neušla ani tá skutočnosť, že povinnosť zaplatiť súdny poplatok 316,- eur v konaní Okresného súdu Nitra bola zrušená rozhodnutím odvolacieho súdu (čl. 14 spisu), teda nie je zrejmé, na základe čoho žalobca vôbec dospel k záveru, že mu takéto náklady v súvislosti s konaním pred Okresným súdom Nitra vznikli.

22. Ako už odvolací súd uviedol, v prípade žalobcom uplatneného nároku sa v časti jedná o regresný nárok žalobcu, pričom pre jeho rozsah je určujúci limit poisťovej zmluvy a príslušných VPP a v prípade nároku žalobcu na úhradu nákladov súvisiacich s konaním pred Okresným súdom Nitra sp. zn. 14C/287/2013 (vrátane odvolacieho a dovolacieho konania), sa jedná o nárok na náhradu škody, kde jednak nie je daná priama príčinná súvislosť a zároveň žalobca nepreukázal uhradenie týchto nákladov, t.j. vznik škody. Odvolací súd s ohľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil žalobcom uplatnený nárok, v dôsledku čoho sa súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí vôbec nezaoberal otázkou opodstatnenej výšky regresného nároku z titulu plnenia povinnosti žalovaného ako poisťovateľa na základe predmetnej zmluvy o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a jej neoddeliteľných súčastí a v nadväznosti na to z tohto pohľadu vôbec nepreskúmal skutkovú a právnu opodstatnenosť výšky žalobcom uplatneného nároku a ani nevykonal za tým účelom potrebné dokazovanie. V nároku na úhradu vlastných nákladov žalobcu v konaní sp. zn. 14C/287/2013 súd prvej inštancie bez ďalšieho prijal záver o účelnosti týchto nákladov, avšak bez skúmania vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi jej vznikom a porušením povinnosti žalobcu. Navyše v prípade nákladov na súdny poplatok vo výške 316,- eur absentoval pre rozhodnutie akýkoľvek právny titul, keďže samotná povinnosť zaplatiť tento súdny poplatok bola zrušená rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Cob/267/2016, preto ani nie je zrejmé, na základe akého právneho titulu by takéto náklady mali vzniknúť už žalobcovi.

23. Žalovaný ďalej namietal nesprávne rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, keď podľa žalovaného súd prvej inštancie vôbec nevzal do úvahy čiastočné zastavenie konania, ktoré zastavenie zaviniť žalobca. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca si pôvodne v konaní uplatnil nárok na zaplatenie istiny 20.593,59 eur s príslušenstvom a následne vzal svoj návrh v časti späť. Uznesením súdu prvej inštancie tak bolo konanie v časti o zaplatenie 3.921,21 eur zastavené pre späťvzatie časti žaloby z dôvodu administratívneho pochybenia žalobcu pri uplatnení nároku na náhradu nákladov spojených s trovami právneho zastúpenia. Je tak zrejmé, že pri rozhodovaní o trovách konania bolo potrebné vychádzať z predmetu sporu určeného žalobou a následne v zastavenej časti konania (3.921,21 eur) mal súd prvej inštancie na účely rozhodnutia o trovách konania vychádzať z otázky

procesného zavinenia zastavenia konania a vo zvyšnej časti nároku (16.672,38 eur) mal vychádzať zo zásady úspechu v konaní.

24. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) CSP v spojení s § 391 CSP v zaväzujúcom výroku I. a v súvisiacom výroku III. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keďže súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil nárok žalobcu v celosti bez rozlíšenia jednotlivých nárokov a ich právneho základu. V dôsledku nesprávneho právneho posúdenia nároku žalobcu nevykonal a následne nevyhodnotil dokazovanie v otázke uplatneného regresného nároku a v otázke relevantného posúdenia výšky uplatneného nároku, a to nielen vo vzťahu k už existujúcim skutkovým tvrdeniam strán sporu, ale aj prípadným vyžiadanim ďalších skutkových tvrdení sporových strán za účelom zistenia podstatných a rozhodujúcich skutočností postupom podľa § 150 ods. 2 CSP a na ne nadväzujúcich označených a predložených listinných dôkazov, a to predovšetkým vo vzťahu k poisťnej zmluve č. 6521555121/198 a k nej patriacim poisťným podmienkam, čo je nevyhnutné vo vzťahu k ustáleniu výšky regresného nároku. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude vykonať dokazovanie vo vyššie naznačenom smere za účelom riadneho zistenia skutkového a právneho stavu veci s tým, že súd prvej inštancie bude pri opätovnom posudzovaní žalobou uplatneného nároku vychádzať z vyššie uvedených záverov ustálených odvolacím súdom. Svoje nové rozhodnutie vo veci je súd prvej inštancie povinný náležitým a presvedčivým spôsobom odôvodniť a v odôvodnení sa vysporiadať so všetkými podstatnými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie vo veci samej.

25. O náhrade trov konania vrátane trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

26. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).